

PÍSEŇ 0179

Rosu dejte, ó nebesa

1505/1541

1. Ro - su dej - te, ó ne - be - sa! Tak ot - co - vé vo - la - li,

a - by Me - si - áš, ra - dost ne - sa, při - šel k nim, sr - deč - ně žá - da - li.

2. I přišel k mnohé žádosti v osobě ponížené
a svažil deštěm spravednosti srdce všech věřících zemdlené.
3. Rosu dejte, ó nebesa! I my také volejme,
aby Kristus Pán, pomoc nesa, přišel k nám, srdečně žádejme.
4. Neboť od bíd, jež neseme na tomto bídném světě,
čím dále tím již více schne jako kvítí od horka v létě.
5. Rosu dejte, ó nebesa! Přijď, ó Pane Ježíši,
jakož jsi dávno, na světě jsa, sliboval své křesťanské říši.
6. "Kdekoli dva neb tři budou v mém jménu shromážděni,
uprostřed sebe mne dostanou, chci býti jejich občerstvení".
7. Chraň své slovo i svátosti v čistotě mezi námi,
a tak v těch darech nám k radosti zůstávej, Pane, vždycky s námi.
8. Rosu dejte, ó nebesa! Přijď, ó Pane Ježíši!
K příchodu tvému církev plesá, uslyš srdečnou žádost naši.
9. Učiň konec světa zlosti, jsa všech soudcem a králem.
Nám pak otevři z své milosti ten zlatý nový Jeruzalém.
10. Rosu dejte, ó nebesa! Ó ať se to vše stane!
Prosbám všech věrných přítomen jsa, vyslyš i nás, přemilý Pane.

Jiří Třanovský 1636